

Bez anděla

Dagmar Andrtová-Voňková

Tep vyťukává na zeď těla
smluvená znamení
věžeňsky chápem co nám chtěla
vždyť chceme vše čím zní

Však někde sám, sám bez anděla
bez stopy tmy i dní
dech světce plně živ
ví jak nebýt ohraničen

Však někde sám, sám bez anděla
bez stopy tmy i dní
dech světce plně živ
ví jak nebýt ohraničen